

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความคงที่ทางเพศของเด็กอายุ 4-8 ปี ตามทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดความเข้าใจ เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความคงที่ทางเพศระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย และเพื่อศึกษาลำดับขั้นของพัฒนาการความคงที่ทางเพศตามแนวคิดของ Kohlberg

สมมติฐานในการวิจัย

1. เด็กที่มีอายุมากกว่ามีความสามารถในการรับรู้ความคงที่ทางเพศดีกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
2. เด็กหญิงจะมีพัฒนาการด้านความคงที่ทางเพศดีกว่าเด็กชาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือวัดความคงที่ทางเพศ สร้างขึ้นโดย Slaby และ Frey (1975) ตามแนวคิดและทฤษฎีของ Kohlberg และพัฒนาขึ้นโดย Kuhn และคณะ (1978) แล้วนำมาดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กไทย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน
 - 1.1 ส่วนที่เป็นตุ๊กตาระดาช (ตุ๊กตาคณวณ)
 - 1.2 ส่วนที่เป็นข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ
2. แผ่นคู่มือคำถาม-คำตอบ (ตุ๊กตาคณวณ)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ก่อนดำเนินการทดสอบ ประมาณ 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยเข้าไปสร้างความคุ้นเคยกับเด็กก่อน โดยการพูดคุยและจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กกลุ่มตัวอย่างตอบคำถามได้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. ขั้นตอนการทดสอบ

2.1 จัดสถานที่ที่ใช้ในการทดสอบเด็ก

2.2 จัดเตรียมอุปกรณ์ทั้งหมดให้พร้อมที่จะทำการทดสอบ

2.3 นำเด็กเข้ามาทำการทดสอบทีละคน โดยจัดให้เด็กเข้ารับการทดสอบนั่งทดสอบฝั่งตรงกันข้าม

2.4 ทำการทดสอบเด็ก โดยการสัมภาษณ์พร้อมทั้งแสดงรูปภาพตามรายละเอียดในแผ่นคู่มือคำถามที่จัดเตรียมไว้

2.5 บันทึกคำตอบของเด็กทุกคนลงในแผ่นคู่มือคำตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความคงที่ทางเพศ โดยจำแนกตามระดับอายุและเพศ เสนอในรูปตารางและแผนภูมิ

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (TWO-WAY ANOVA) คือ อายุ และเพศของคะแนนความคงที่ทางเพศ โดยมีอายุและเพศเป็นตัวแปรอิสระ เมื่อพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบภายหลังด้วยสถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffé Procedure) และเสนอในรูปตาราง

3. หาค่าร้อยละ และจำนวนของกลุ่มเด็กตัวอย่างที่ตอบคำถามความคงที่ทางเพศทั้ง 3 ด้านได้อย่างถูกต้อง โดยแยกตามอายุและเพศ เสนอในรูปตาราง

ผลการวิจัย

1. ความคงที่ทางเพศในแต่ละระดับอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กที่มีอายุมากกว่าจะมีความคงที่ทางเพศมากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
2. เด็กหญิงและเด็กชายมีพัฒนาการความคงที่ทางเพศไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาให้กว้างขึ้น เช่น อาจทำการศึกษาของเด็กในต่างจังหวัดเพื่อที่จะได้ทราบถึงความคงที่ทางเพศของเด็กไทยโดยรวมแล้ว เป็นไปตามผลการวิจัยหรือไม่ หรืออาจทำการศึกษาของเด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำเปรียบเทียบกับเด็กที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง เพื่อที่จะได้ทราบว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมนั้นมีผลต่อพัฒนาการด้านความคงที่ทางเพศหรือไม่ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการความคงที่ทางเพศนั้นมีผลต่อพัฒนาการด้านอื่นๆอีกหรือไม่ เช่น พัฒนาการด้านบทบาททางเพศ (Sex-Role Development) พัฒนาการด้านการอนุรักษ์ (Conservation) เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยต่อเกี่ยวกับพัฒนาการความคงที่ทางเพศ โดยมีการออกแบบการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อขยายผลการวิจัยที่ได้ไปอีก เช่น การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยเปลี่ยนจากการใช้ตุ๊กตากระดาษมาเป็นตุ๊กตาจริง ๆ หรือวีดีโอเทป ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าเด็กจะยังคงมีการตอบคำถามในลักษณะเดิมหรือไม่